

Beløb, der inddrives ved modregning, dækker hermed kravene på inddrivelseskontoen i samme rækkefølge, som hvis beløbet var indbetalt i henhold til en afdragsordning for skyldner eller inddrevet ved lønindeholdelse.

Resterende beløb, der kan anvendes til modregning, dækker eventuelle krav under opkrævning. Dækker udbetalingen kun delvist fordringer inden for denne kategori, dækkes fordringer i den rækkefølge, de er registreret i Det Centrale Fordringsregister. Den fordring, der er registreret først, dækkes først.

Den foreslåede dækningsrækkefølge indebærer således, at krav under inddrivelse dækkes forud for krav under opkrævning – medmindre der er tale om modregning hos den udbetalende myndighed for denne myndigheds egne krav. Der kan vanskeligt gives et entydigt svar på, om et krav under opkrævning eller et krav under inddrivelse er mest byrdefuldt for skyldner, bl.a. fordi renten i visse tilfælde er højere og i andre tilfælde lavere under opkrævningen end under inddrivelsen.

Retsvirkningen af, at et krav overdrages til inddrivelse, er imidlertid, at myndigheden kan anvende de tvangsinddrivelsesmidler, der er hjemlet i lovgivningen, eksempelvis udlæg og lønindeholdelse. Der kan derfor argumenteres for, at krav under inddrivelse alt andet lige må anses for mere byrdefulde for skyldner end krav under opkrævning. Dækning af krav under inddrivelse forud for krav under opkrævning harmonerer derfor med det hovedhensyn, der også ligger bag dækningsrækkefølgen i lov om opkrævning og inddrivelse for krav oversendt til inddrivelse, dvs., at de krav, der må anses for mest byrdefulde for skyldner, dækkes først.

Den foreslåede dækningsrækkefølge vil endvidere som hovedregel betyde, at ældre krav dækkes forud for yngre krav, og vil dermed normalt følge den rækkefølge, i hvilken kravene er registreret i Det Centrale Fordringsregister. Dog vil krav under opkrævning, afhængig af hvornår opkrævningsmyndigheden anmelder kravene til Det Centrale Fordringsregister, og hvornår kravene oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden, kunne være ældre end krav oversendt til inddrivelse. Det vil særligt kunne forekomme, hvis opkrævningsmyndigheden har givet tilladelse til henstand eller afdragsvis betaling.

Objektive regler for dækningsrækkefølgen ved modregning kan anses for en forringelse af skyldners retssikkerhed i det omfang, skyldner herved afskæres fra at »øremærke« beløb, der anvendes til modregning, til nedbringelse af bestemte fordringer.

Den objektiverede dækningsrækkefølge for modregning afskærer imidlertid ikke skyldners mulighed for at anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om tilladelse til, at dækningsrækkefølgen fraviges for at sikre, at skyldner kan afvikle krav, der er særligt byrdefulde, jf. § 3 a, stk. 3, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 (forslaget til § 3 d i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer).

5.3 Harmonisering og forenkling af reglerne om kommunal indtrædelsesret og det offentliges indtrædelse i forhold til underholdsbidrag

5.3.1 Gældende ret

Ifølge de almindelige betingelser i dansk ret for tvungen modregning er modregning betinget af gensidighed. Det vil sige, at kreditor til det ene krav skal være debitor til det andet krav.

Staten anses i relation til modregning som en enhed. Der foreligger derimod ikke gensidighed mellem kommunerne og staten. Et kommunalt krav kan således som udgangspunkt ikke dækkes ved modregning i eksempelvis overskydende skat. Tilsvarende kan et statsligt krav ikke modregnes i udbetalinger fra kommunerne.

Der er imidlertid i lovgivningen på en række områder fastsat særlige regler, hvorefter kommunerne indtræder i statens ret til nærmere angivne udbetalinger. Reglerne indebærer typisk, at kommunerne indtræder i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55, og udvider herved muligheden for modregning i tilfælde, hvor gensidighedsbetingelsen ikke er opfyldt.

Statens krav på modregning viger som udgangspunkt for kommunens krav på indtrædelse fra det tidspunkt, hvor kommunen har givet underretning til staten om at ville indtræde for det pågældende krav. Kommunen må derimod respektere krav, som er stiftet, før underretning om indtrædelse er afgivet. Retten til indtrædelse vil dog vige for modregning efter kildeskattelovens § 62, stk. 3.

I visse tilfælde er det dog udtrykkeligt bestemt, at kommunalbestyrelsens ret til indtrædelse har fortrin for anden modregning, jf. fx bekendtgørelse nr. 1058 af 7. november 2005 om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension samt bekendtgørelse nr. 1056 af 7. november